

Telegraful Roman

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

Abonamentul:

Pe un an 32 corone.

Pe șase luni 18 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articlele nepublicate nu se înapoiază.

Prețul Inserțiunilor, după învoială**Abonamentele și inserțiunile**

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări**„Glasul Bucovinei”**

A reluat. Si parecă e mai mândru și mai fermeccioare Bucovina de astăzi. Amintiri mărețe, amintiri de vîrăj-i au întărît duhul multușicuimat și i-a măntuit și înălțat credința, obședată de atâtiva istorie vărajăse. N'au lasat-o prada morții. Si glasul ei stăpânit de vraja firii, de conștiința limbădei a marelui trecut, a zilelor de glorie sfântă, patrundînd în inimă cu un psalm, cu un cântec de tainică chemare ca o colindă care vestește măntuirea cea de multi doritor.

E colindă cea mai sfântă. Născută din inexorabilă trebuință de manifestare a suletului românește. Nădejdea care ne a calăzit suletul prin primejdioasele văluri ale vieții astăzi luminează gândul tuturor, invete și adună fărămiturile împăraștiate.

O mână de bărbăți, fruntași lumeni și de înimă și de frumusețe Bucovinei s'au strâns într'un manunchi pentru sprijinirea să dea orientarea cea de obște, sănătoasă și cinstită, să vestească tuturor vrerei caii mari, plămidăii în sinul vremurilor și coapăi în cuptorul suferințelor.

Organul de manifestare al sfânturilor de orientare și de comună purcedere a vrerei înțelepte și revista cheamată zilele acestea la viață sub numirea „Glasul Bucovinei”.

Vrearea românilor bucovineni o spune revista în formă hotărâtă și plină de bărbătie:

«Vrem să rămânem români pe pământul strămoșesc și să ne ocăr-

mai singuri, precum o cer interesele noastre românești.

Nu mai vrem: să ceremis de la nimeni drepturile care ni se cavin, ci în schimbul jertzelor aduse în acest rasboiu, — jertfe mai dureoase decât ale altor popoare.

Pretindem: ca împreună cu frații noștri din Transilvania și Ungaria, cu care ne gasim în aceeași sujuție, să ne plăsimu viitorul, care ne convinge nouă în cadrul românaștilor.

Cerem să putem aduce la congresul de pace aceste postulate ale noastre prin reprezentanții aleșii de noi înțene din mijlocul național noastră.

Nu vrem decât ceeace după drepturi ne cuvine și elăpând drepturile noastre nu vom scăru pe nimăn în drapelile lui.

Nădejdea fraților bucovineni și nădejdea noastră, iar vrearea lor e și vrearea noastră, căci chemarea vremi, — zice Giosai Bucovinei — este să fim uniți și la vreme cu prilej să ne spunem vrearea neînfrânsă și fără temere de niciodată.

Nădejdea fraților bucovineni și nădejdea noastră, iar vrearea lor e și vrearea noastră, căci chemarea vremi, — zice Giosai Bucovinei — este să fim uniți și la vreme cu prilej să ne spunem vrearea neînfrânsă și fără temere de niciodată.

Cabinetul Hadik. Din Budapesta se anunță astăzi, că formarea noului cabinet ungár este incerdințată contelui Ioan Hadik.

In cursul zilei de ieri au fost propuși în audiență la Arhidiocesa Iosif deputații naționaliști Alexandru Vaida și Ferdinand Juriga.

Spre pace

Răspuns lui Wilson. — Pace separată. — Cătră Lansing.

Atât monarhia austro-ungară, cât și Germania au răspuns în aceeași zi la nota din 14 Octombrie 1918 a președintelui Wilson, facând prin răspunsul lor un nou și hotărâtor pas spre pace.

Ministrul de externe, contele Iuliu Andrásy, prin mijlocirea guvernului suzedeu, răspunde următoarele:

«În conformitate cu nota din 18 I. c. a Președintelui Wilson și cu hotărârea să de a practica separat cu Austro-Ungaria asupra chestiunii de armistițiu și de pace, guvernul austro-ungar comunică deplin supus, că consimte atât cu declaratiile de mai multă domnului Președinte, că și cu parere sa din ultima notă privitoare la drepturile popoarelor din Austria-Ungaria, în special ale ceho-slovacoilor și ale iugoslavilor.

«Având în vedere că Austria-Ungaria prin aceasta a primit toate condițiile, dela care d-l Președinte a lăcut să atrâne tratativele de armistițiu și de pace, nimic nu mai stă după vederile guvernului austro-ungar — în calea începerii acestor tratative.

«Guvernul austro-ungar se declară prin urmare gata, fără a mai aștepta rezultatul altor percorrări, să intre în tratative asupra pașii și a unui armistițiu imediat la toata frontiera austro-ungară, și se roagă de domnul Președinte Wilson să dispună pregătirile necesare în acest scop.

Deodată cu nota lui Andrásy către Wilson, s'a comunicat cuprinsul

ei și guvernelor: francez, englez, italic și aponez, cu rugarea de aprobă și sprinții din partea lor propunerile expuse în această notă.

Contele Iuliu Andrásy a trimis, afară de aceasta în 28 Octombrie din Vienna următoarea telegramă către secretarul de stat din America *Lansing*:

«Domnule secretar de stat!

«Indată după am primit conducerea ministerului de externe am trimis, la nota din 24 I. c. a Statelor Unite, un răspuns oficial, din care Dyoastră puteți vedea, că noi am primit toate principiile stabilite de d-l Președinte Wilson. În deplin acord cu năzūnătorul Președintelui pentru evitarea viitoarelor răsboi și pentru crearea unei familii de popoare, am lăsat măsuri, ca popoarele Austriei și ale Ungariei să și hotărască și să-și indeplinească viitoarea lor formațiune cu desăvârșire neimpedecate, conform dorinței lor proprii.

«Străduința neclătită a împăratului și regelui Carol, îndată dela urcarea sa pe tron, a fost să pună sfârșit răsboiului. Mai mult decât ori și când este astăzi dorința aceasta a domitorului și a tuturor popoarelor din Austria și din Ungaria, care să patrundă de la convingea, că soartea lor viitoare se poate promova numai într-o lume pașnică, liberă de sgudurile, lipsele și amărăciunile răsboiului.

«Mă adresez de aceea către D-vă, de secretar de stat, cu rugarea, să binevoiți și stăruți la Președintul Statelor Unite, ca în interesul umanității și în interesul tuturor popoarelor, care trăiesc în Austria și Ungaria, să se pună la cale armistițiu imediat pe

FOISOARA**Măestru meu**

Din vorășia lui Pluto, cogemite căne trăndav, și a unei felicante cam de o vîrstă cu care săbăguim, din împărăția mea în lumina orbitoare a amezilor ferbișii de vară, între spini și brusturi... din funduri de livadă și pînătii... și mai pomenit într'o bună dimineață în clasa I-a primării la popa Ghijă, «vara lui Dumnezeu», cum îl umbila faima.

De-a încerca să înheg, din acel mijloc de viață, o iconă luminosă și statornică apoi alta... și alta... să le înădese, să le înviorze cu sufletea caldă a poeziei, năș reuș.

În mintea mea s'ameșteacă val bruscă crăpătură de imagini, unele licărită bruscă și nelinchiuită de lipsed, în rari răstimpuri, atelii mai statornice, dar depărtăte, aproape storse, în lumina piezăcă a amintirii...).

Turul lui Sfântul Ioan, enorm, prăvălinu-se parță din slava cerului cutreierat de norii, căsuță și trandafiri dacălului, povârnit care să spore pînată, dealungul unui zid înal, întunecos, garnisit de mûrădări, măzgălit cu chiperi și inscripții urate...

Popa Ghijă era popă ca toți popi-

De unde și până unde varga lui Dumnezeu?... Problema aceasta mă preocupa mereu, și mă holbiam el, când se preumbula printre bânci, legăndu-și antrenul, cu mâinile la spate, tușind și scuipând...

Varga lui Dumnezeu... ce prostie!... De odată jin minte se întoarce ca fulgerul și se opre drept în față lui Mărgărin.

Cu degetul arătat îndrepăt spre el ca un pușnă, strigă:

— Bumbi... mă... cum te chiamă... scoate bumbi!

— Mărgărin, domnule, n'am bumbi, Zău n'am... să-mi crăpe...

— Așa?... da așa ce-e-s... și scoate din sinul lui Mărgărin un sîrag de bumbi, de jumătate stânjen... alămurit în totă frumuseță... bumbi de toate soiurile și calibrurile; întrdegă depozitul lui Mărgărin era furnizorul clasel și al șoalei. Era tocmai sezonul bumbilor. În recreație și sună gardurile.

Mărgărin era iuinaț... Un sfăr de groza străbătu clasa.

Sîragul de bumbi, dispărut în sercular, deindeormă sunnul somnul cerular, atâtă mîngi topite, atâtă arșice și un arsenal întreg de prăști...

Mâna popise își înarmătă de o varga subțire și lucioasă.

În gândul meu: «Vara lui Dumnezeu».

— Mărgărin, palma! — Dom'le, Dom'le... — Palma, Mărgărin. Varga fulger în aer, un plesnet... — Vâlen! — În genunchi...

... Si cum sta ingentinchită în față casei, l-am privit cu luare aminte. Nu-i băgăsem în samă până atunci.

Numeai o predilecție declarată pentru jocul de bumbi m'ar fi apropiat de el. Specialitatea mea era arșicele.

Așazi, după atâta devar de an, chipul său blând, palid, pe care soarteia își infișase de pe atunci, stigmatul unei chemări neobișnuite, anovea se desprinde în fumetură și uitare.

Sub fruntea lui albă, chinuită, ochii lui albaștri, roșii de plâns, mă ardeau strâini, măstrători și ageri.

Simțea pe semne valul de compățire, de simpatie, care pornea de la mine. Am sunat deodată că Mărgărin era atât ce ceiajilă băieți...

Trecură săptămâni. Într-o recreație, tăbălămară.

Toată clasa se adunase în jurul lui Mărgărin.

— Ce-i? — Mărgărin face poze...

Ceva se urmă adânc în suflet meu înimă-mi prinse să bată tare ca în fața unui primjediu. Mă apropi Mărgărin de semnă pe un caiet destămat, pătat cu cerneala violetă, luarea Griviție... Dorobanți frumoși, în străinici avânt ai assaltilui, cu baionetele înfîne, tând nouă de fum. Turci îngrăzoji cu turban enorme, prăbușiti în funduri de sanjuri, steaguri zdrențuite...

Din clipă aceea eram nedespărțit. Mărgărin mi învăță să fac dorobanți, ca și turci. Mă înțijă în taina plasticității noilor de pulbere, a mășcători violente, în mecanismul armele de foc și a tunului.

Si acum mă petrec privilei lui arăzătoare, când întunecăt se strâne, cind plâne de soare... profetice par că...

De la el percut. E și măestru meu cel dinții și cel din urmă.

Dar îstorul acesta, în care fierbea fară umbra de îndocalz seva renăștere noastră, începutul acela care să căutare și să urmăreasă lumea, pe care-l păndim și săptăm în toții... avea să sece.

Într-o dimineață se răspândi în clasă vestea:

— Muri Mărgărin... Rămîse increment.

Aflai mai târziu, că-i secerase tifosul endemic în mahala din Precisel din Piatra

în luncile joase ale Bistriței.

tote fronturile și să se înceapă tratativele de pace.

In cursurile politice vieneze se spune, că guvernul Germaniei a fost înștiințat despre nota austro-ungară către Wilson, și că domnitorul Carol a trimis, în aceeași chestiune, o telegramă către împăratul Wilhelm.

Nota Germaniei trimisă lui Wilson, este următoarea:

«Guvernul german a luat act despre răspunsul Prezidentului Wilson al Statelor Unite. Prezidentul cunoaște schimbările radicale, care s-au prezentat și se petrec în viața constituțională germană.

«Tratativele de pace sunt conduse de guvernul poporului, în mână căruia se găsesc de fapt și în mod constitucional drepturi de putere hotărâtoare. În aceleași măni este pusă și puterea militară.

«Astfel guvernul german aşteaptă propunerea de armistițiu, care să introducă o pace a dreptății, după cum este arătată în declarația Prezidentului».

Maiestatea Sa cătră armată

Următorul ordin s'a dat din partea Maiestății Sale domnitorului cătră armată și flotă:

„Soldați!

„Se apropie ziua, care va aduce voru întoarcere la cămin și pace. Datorile ce trebuie să le mai împlini până la sosirea acestui moment, sănt dintre cele mai grele.

„Virtuțile voastre militare, pricinuindu-vă glorie, au cucerit și învingerile românești. Vă rugăm să nu săptănați înainte de săptămâna următoare.

„Faptele voastre probate în nenumărate bătălii, credința și sunpruna voastră de fier, care v'au făcut destonci de răpuitori gloriosce incomparabile vor alcătu și mai departe stâncă, de care trebuie să se sfârsească atacurile și vîrtejurile. Vremea este plină de mari iritații. Acestea nu trebuie să se înstăpânească asupra armatei și flotei.

„Soldați!

„Datorințele voastre sănt cu rate și simple ca jurământul vostru, ce l-ați pus în fața Atotputernicului. Jurământul acesta nu

Eram singur; în recreație s'aduna dese ori clasa, când desemnat ca Mărgărin, dobrojanici falnici, tând noui groși de fum în străsușnic avant al asaluțului...

O patină uigătoare incalta înmine. Era moștenirea lui Mărgărin, cel dință și cel din urmă mestru al meu.

Fie-i jârâna ușoară...

Lascăr Vorel.

Sonet

Din veacurile scurcei veninide
Să pândești mizel clipelor de acumă,
Nădejdea noastră a tot numai una,
Senină ca ișvorul cu apă vie.

Cercetă-s'au zadarnici totdeauna
Firi plădătoare umbră, din mână
So frângă... dar dorul de moie,
Ca căi îl frângă, ca atâta crește 'ntruna.

Nădejdea noastră și cere intruparea
Acum, când tunul bubuc năprasă
Șen neguri greie îmbrăcată zarea.

Să fugă în lăsturi ori și care paznic
Să ne-asculce umili cătărea,
Ce-o vom canta la mulți doruri păznici.

Vasile Stoicană.

poate să fie clătită și răstălmăcăită. În puterea armată său simțim că acasă toate popoarele monarhiei în orice timpuri; de aceea și tot în stare să săvârșească lucruri atât de mari. Precum a intrat în răsboi, tot astfel va trece și acum peste evenimentele prezentului, linistită și conștientă, cinstită și credințăcioasă, spre mantuirea tuturor popoarelor! Dumnezeu să vă binecuvinte.

Reichenau, 28 Octombrie 1918.

CAROL m. p."

Declaratiile contelui Károlyi
despre români din Ungaria și Ardeal și despre naționalitatele din Ardeal

- Raport special -

Un colaborator al ziarului nostru s'a prezintat Vineri, în 25 l. c., la contele Mihail Károlyi în Budapesta, rugându-l să-l acorde un interviu relativ la chestiunea noastră națională, și relativ la chestiunea celorlalte națuni din Ardeal.

Interviul a decurs în modul următor:

— Cum credeți a rezolvă chestiunea națională română, d-le conte?

— Toate silințele mele sănt azi într-acolo îndreptate a găsi necondiționat o înțelegere cu români. Ar fi o gresală cardinală și acuma și iremediabilă, dacă prin usurințe politice am mai îngădui influențe externe asupra românilor din Ungaria și Ardeal, influențe ce servesc în detrimentul înțelegării între români și maghiari. Parerea mea nestrămutată e, ca noi însăși trebuie să ne înțelegem, și ca noi însăși trebuie să cădăm dreptul de dispunere proprie, similară de Wilson. Până azi nu am, n'am cerut, un program deia comitetului executiv al partidului național român din Ungaria și Ardeal; dar voi căuta, că mai curând, a luat contact cu conducătorii și membrii partidului național român, pentru a cunoaște vederile, tendințele și programul definitiv al românilor. Înainte de a deschide și drumul acesta, în nouă meu program politici de azi, sănă declar prin publicație d-tale, că nu voi opune nici un fel de «non possumus» în discuții, și voi lăsa drum liber pentru toate dorințele românești. Să dacă apoi, cu toate aceste avantagi, — fie din unul sau din alt motiv, — nu vom ajunge la rezultat reciproc său, în acest casă sănă pentru rezolvarea tuturor divergențelor la tratative de pace.

Hotărârea mea nestrămutată e, — dacă voi lăsa în continuare statului, a înființat imediat un minister român, pentru apărarea și reprezentarea tuturor afacerilor românilor.

Am de gând a înființa un astfel de minister și pentru săcui, și unul pentru sașii din Ardeal. În Jász Oszkár va fi ministru tuturor afacerilor naționale, adecau un fel de referent și sef.

— Credeti, d-le conte, că totuși Dv. veți forma nouă guvern?

— Relativ la întrebarea aceasta aici încă nu pot răspunde precis. Eri, în 24 Octombrie, am refuzat, fiindcă nu vreau să lucrez cu foștii ministră în cabinetul din ultimii ani. Azi și împrudent a spune în mod cert ce aduce în cursul politic vîtorul deasă. Dar eu totuși cred, că evenimentele mă vor însărâca pe mine cu formarea și mă vor numi pe mine prim-ministru.

— Credeti, d-le conte, că vă trebuie să negociați cauza românilor din Ungaria și din Ardeal și cu «consiliul național român», constituit în Paris și recunoscut de guvernele antantei?

La întrebarea aceasta contele Károlyi a trecut, apoi a devenit puțin palid și în urmă după o mică pauză a răpus: Constituția consiliului național român în Paris, nefiind încă verificată în ministerul nostru de externe, nu mi pot pronunța. Chestiunea aceasta îmi pare prea delicată.

— Ce credeți, d-le conte, despre viitorul României și despre viitoarele relații între România și Ungaria?

— Eu nu vreau să zic nici mai mult, nici mai puțin despre România, decât atât că noi, Ungaria de mână, dorim a trăi în relație leale și amicale cu România. Eu să cred, că diferențele existente azi, se pot leze aplana, pentru a realiza apoi împreună în viitor cu atât mai solide raporturi reciproce.

— Va mulțumesc, d-le conte, pentru amabilita primire, am zis, — după cum depus, — cercându-mă să obțin informații despre suferințele noastre naționale în cursul răsboiului, — și ridicându-mă l-am rugat să-mi îngăduie publicarea interviului și în ziare mari germane și maghiare, ceeace contele Károlyi a admis concedindu-mă.

Jászi Oszkár și românii

— O declaratie —

Corespondentul nostru intervievănd pe renumitul sociolog Dr. Jászi Oszkár, a primit asupra chestiunii românilor din Ungaria și Transilvania următoarea declaratie în scriști:

«Dreptul de liberă dispunere al popoarelor revine românilor în aceeași măsură ca și maghiarilor. E foarte firesc ca aceasta să se înțeleagă astfel, că numai români însăși pot să hotărască asupra împrejurării dacă voiesc să rămână în comunitate de stat cu maghiari ori nu. Referințele geografice îi îndrumă la sprijin reciproc.

După părere mea, deslegarea chestiunii poate primitorul de limbă nu-i corectă; deoarece e imposibil să marchezi astfel de hotare de limbă, care ar despărți în mod desăvârșit popoarele unele de aleile. Am ajungat să și sovietice, unde deliberația orice să lată care stat voște să se apără. La noi situația ar fi și mai turbulenta, fiindcă satele noastre în parte însinău poziția amestecată. Rezultatul plebiscitului azi, când sistemul feudal și altor în agonia a amânat cu desăvârșire toate păturile sociale ale românilor, abea mai poate fi îndoios. Noi însuși nu vom să luăm răspundere pentru consecințele sistemului vechi. Dati vreme democrației nouă maghiare și să poată fi judecată pe temeiul faptelor ei proprii.

Principiul fundamental al soluției ar fi de fiecare felură:

1. În ca privesc școalele și toate instituțiunile culturale, autonomie deplină a fiecărei națuni ar fi să fie astfel, ca p. d. toate dările plătite de români să se întrebuințeze exclusiv pentru scopuri culturale românești. Români ar putea în felul acesta din banii proprii să-și desvolte instituțiile culturale după plac, de la școală primă până la universitate. Firește, pentru școalele maghiare, teatru etc. se pot folosi numai bani contribuționilor maghiari. Pentru forurile superioare administrative și judecătorești ar fi deosebite organe maghiare, române etc., astfel ca fiecare cetățean să se poată înțelege în limba maternă până în ultima instanță.

2. Reorganizarea comitatelor să fie astfel ca să se intemeiază pe principiul de limbă, comitatele acestea vor trebui să îndeplinească afacerile administrative pe baza dreptului de vot universal.

O astfel de desvoltare democratică a românilor nu rămâne fără înțelegere asupra României. Nici feu-

dismul român nu mai poate rămască cu mult mai mult, decât cel maghiar. De altcine atingerea între cei înruditi prin limbi și răsă este fenomen natural, și a trecut vremea de a impiedica comunicarea culturală ori personală între naumi de aceeași limbă. Trebuie să considerăm de lucru firesc, dacă români înfîntează cu ceilalți români de pildă o academie de știință ori politehnica. Dar nici chiar hotările economice nu mai pot rămască, dacă voim să înălțăm priințile adevărate ale răsboiului.

Orice izolare economică formează germanii răsboiului viitor, fermentul urii dintr-neamuri, care pricinuie pagubă economică pentru ambele părți. Dacă deodată cu granilele spirituale se prăbușesc și cele economice, granile politice nu vor fi nici când în stare să nu mai provoace între naumi catastrofe.

Proclamația Arhiducelui Josif

Arhiducele Josif a dat proclamația ce urmează:

Cătră națione!

Maiestatea Sa, înconjurul nostru regel, m'a încredințat să aduc raporturile noastre critice și deslegări, prin care cu înțelegere naționiunii nu numai să se asigure, ci să se realizeze neadârârea deplină a patriei noastre.

Ește un pas hotărător, căci aveam să dăm finită naștere nașterii noastre de afaceri externe de putere armată și în general de organizație independentă a tuturor ramurilor de administrație, în conformitate cu direcția liberală a vremii și cu interesele pățitorilor largi ale poporului.

Pe lângă înțelegerea imediata și a asigurării sale pentru viitor, naționile noastre sunt inspirate de încheerea marii federații internaționale a popoarelor.

Păstrează înțigătoarea teritoriu nostru de stat și înălțărea primiezii, ce ne amenință până la încheierea păcii, îmi amintesc problema, ca unind toate puterile naționale, să desfășești sentimentul de unitate, care singur ne poate duce la ajunerea scopului nostru.

Ne adresăm cu încredere către toți credincioșii ai națiunii, să sprijinăcăsă ajungerea acesteițe, și lăsând la o parte orice contrariețate și interese personale, să păstreze ordinea legală a jării și să se înroleze cu înțelegințe, seriozitate și interes în serviciul marii cauze a națiunii.

Unirea puterilor cuoc fructele bunei înțelegări, neamărirea patriei, ordinea socială, organizarea modernă, binăvinătorile păcii și garanțele desvoltării viitoare.

Cată totul cădura sentimentul meu patriotic ce sprijină naționiunii la problema aceasta a unei grea și urgentă.

Budapestă, 28 Octombrie 1918.

Arhiducele Josif.

Căt teritorii și căt locuitori s'au separat de Rusia prin pacea dela Brest-Litovsc

Inainte de răsboi Rusia a avut o suprafață de 22.297.727 chilometri pătrați și 151.334.200 locuitori. Său separat de ea 7 provinții și 3 ținuturi, și anume:

1. Polonia 113.280 chilometri pătrați și 34.000.000 locuitori.

2. Lituanija 121.840 chil. pătrați și 7.000.000 locuitori.

3. Curlandia 27.286 chil. pătrați și 708.300 locuitori.

4. Ucraina cam 620.947 chil. pătrați și 34.900.000 locuitori.

5. Finlanda 373.600 chil. pătrați și 3.241.000 locuitori.

6. Estonia 20.248 chil. pătrați și 390.200 locuitori.

7. Lituania 47.030 chil. pătrați și 1.744.000 locuitori.

Ardahan 5.491 chil. pătrați și 43.600 locuitori.

Kars 18.749 chil. pătrați și 390.200 locuitori.

Batum 6.976 chil. pătrați și 183.100 locuitori.

Său separat deci total 61.184.400 lo-

Nr. 642/1918.

(275) 1-3

Concurs

Pentru Intregirea parohiei de cl. III Sohar, protopresbiteral Abrudului, se publică concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele impreunate cu acest post sănt cele fascinante în coala B., pentru Intregirea dojaietă dela stat.

Cereri de concurs, instruite conform legilor din vigoare, se vor înainta subsemnatului oficiu în termenul deschis, iar concurenții cu prelașia cunoscute a subsemnatului, se vor prezenta în vre-o Dumineacă sau sărbătoare la biserică, spre a căntă, cuvânt sau celebră.

Abrud, 6 Octombrie 1918.

Oficial protopresbiteral ort. rom. al Abrudului, în contelegere cu comitetul parohial.

Petru Popoviciu,
protopop.

Nr. 379/1918. (271) 3-3

Concurs

Se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român» pentru Intregirea următoarelor posturi din tracțiul Dova:

1. Un post de capelan cu drept de succesiune în parohie de clasa III Neves, pe lângă parohul Ioan Șinca.

Emolumentele capelanului sănt, afară de dotajenia dela stat menită pentru capelan, încă jumătate din toate veniturile stolare din biserică și afară de biserică de orice natură, precum și jumătate din birlu preotezii.

2. Un post de paroh în parohie de cl. III. Almajul mic cu filia Archia.

Emolumentele sănt cele fascinante în coala B. pentru Intregirea dojaietă dela stat.

Cereri de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu în termenul deschis, iar concurenții sănt poftiti a se prezenta pe lângă cunoștințarea subsemnatului. În vre-o Dumineacă sau sărbătoare la biserică spre a căntă, cuvânt sau celebră.

Dova, la 4 Octombrie 1918.

Oficial protopresbiteral ort. rom. al tracțiului Dova în contelegere cu comitetul parohial concernent.

Dr. Ion Dobre,
protopop.

Cuptor de casă

coace ieftin și rational pâne sănătoasă, gustosă, usor de înrtuit. Cere cu 1/4 mai puțin material de foc.

Se poate coace de două ori, fără a face a doua oară foc.

Se mișcă pe roate. Poate fi așezat în anticameră, în bucătărie, chiar și afară în liber.

In orașul Sibiu și în imprejurime se întrebunează spre mulțumire deplină.

Depozit de

sobe de faianță (Kachelöfen),
≡ sobe de foc permanent ≡

și tot soiul de cuptoare, se găsesc earăș în mare assortiment la

Carl F. Jickeli, Sibiu și Alba-Iulia

Cartoane pentru coperti sau Hârtie de cătan (Dachpappe)

: de bună calitate se află earăș la :

Carl F. Jickeli, Filială, în
Sibiu, Piată mare.

Nr. 342/1918 Prot.

(269) 3-3

Concurs

Pentru Intregirea parohiei vacante Almajul mic cu filia Bonței, de clasa III, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele impreunate cu acest post sănt cele fascinante în coala B. pentru conguș.

Cereri de concurs să se înainteze la subsemnatului oficiu în terminal deschis, iar concurenții să se prezinte în comună cu șfiera subscrișorii, — pentru a face cunoștință cu poporul.

Geoagiu, 27 Septembrie 1918.

Oficial protopresbiteral ort. rom. al Geoagiuului în contelegere cu comitetul parohial concernent.

Ivan Popoviciu,
protopop.

Nr. 338/1918. (270) 3-3

Concurs

Pentru Intregirea parohiei de clasă III. Cigmău, în sensul ord. Cons. Nr. 9133 Bis. dela 5 Sept. 2-a se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele impreunate cu acest post sănt cele fascinante în coala B. pentru conguș; — combinație pusă în vedere.

Cereri de concurs să se înainteze la subsemnatului oficiu în terminal deschis, iar reflectanții să se prezinte în comună cu șfiera subscrișorii — pentru a se face cunoștință cu poporul.

Geoagiu, 25 Septembrie v. 1918.
Oficial protopresbiteral ort. rom. al Geoagiuului în contelegere cu comitetul parohial concernent.

Ivan Popoviciu,
protopop.

Nr. 522/1918. prot.

(272) 3-3

Concurs

In conformitate cu Venerabil ordin consistorial din 25 Septembrie a. c. Nr. 9833 Bis. se publică concurs pentru Intregirea postului de paroh din parohie de clasa III. Tejenei, în tractul Sighișoara, cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele impreunate cu acest post sănt cele fascinante în coala B. pentru Intregirea dela stat.

Cereri de concurs instruite conform normelor în vigoare se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc în terminal deschis, iar concurenții pe lângă cunoștințarea subsemnatului să se prezinte în vre-o Dumineacă sau sărbătoare în biserică spre a căntă, cuvânt sau celebră, și a face cunoștință cu poporul.

Sighișoara, 6/19 Octombrie 1918.

Oficial protopresbiteral ort. rom. al tractului Sighișoara în contelegere cu comitetul parohial concernent.

Dimitrie Moldovan,
protopop.

QMSXYKZLMXVZ

nu înțelegem

pentru ce sunt frumoase unele dame; dar vom înțelege, înădătă ce astăză că întrebătează pudră-Diana și cremă-Diana.

Prețurile:

Doză de probă . . . 3— K
Doză mare 6— K

De vânzare pretutindeni!**Absolvent**

al scoalei comerciale superioare române, versat în toate lucrările de birou, căută serviciu. — Adresa la ziar „Kinton“.

, „Kinton“.

Piese muzicale de Tib. Brediceanu.**Doine și cântece românești pe teme populare.**

(Canto și piano)

Caiet I (edîja a doua).
Foale verde, fol de nec.

Cântăciu de măndru, săvorat,
Vai, bădui, dragi ne-avem.

Băduș de departiv,
Cine m'audă căntând.

Băde, zău, o păstă,
Bogă, Doamne luna 'nor.

Caiet II (edîja a doua).
Sili tu, bade, cu mi-al spus.

Vino băde, lar cașă,
Năpăduș de la vîlă, năpăduș.

Floare fui, floare trecuri,
Cântec haiducesc I.

După ochi, după urele,
Prăghei vui bol.

Cine n'are de pe vale.

Caiet III. Păstăci mută-ji cubul.

Turză-de-năpăduș, turză-de-năpăduș.

Cântec haiducesc II.

Tu băde, băde, tăzior.

Tu le duci, tu, sărac.

Fonzi verde, băde, lata.

Pe unde umbă dorul.

Caiet IV.

Pe sub măne maginală,
Foale verde, fol de crin.

Sax în vîlă, vîlă, măndru.
Măndru, de dragoste noastră.

Când te-ici, băde, pe la noi.

Frunza verde, frunza verde,
Audi, măndru, cuciș și căntă.

Audi cu cuiul de păică.

Nou! Mai Timișe, apă rece.

De cănd, bade, în fe-dus.

Floriște de pe apa.

Cântec haiducesc III.

Nou!

Băde, după dumneata.

Cuiește cu pește sură.

Toată lumea-i dini'un neam.

Căte flori sănt pe pământ.

Jocuri românești pe teme populare.

(Piano solo)

Caiet I (edîja a doua).
De doi (Lugojani) I.

Măndruș, măndruș, măndruș,
Ardeleana (ca în Banat) I.

Pe picior I.
Ardeleana I.

Băduș de departiv,
Mora (ca în Banat) I.

Ardeleana (ca în Banat) II.

Caiet II (edîja a doua).
Ardeleana (ca în Banat) III.

Ardeleana (ca în Banat) II.
Tarină.

Invariță I.
De Do.

Ardeleana III.
Brău II.

Hora III (a fetelor).

Ardeleana VI.

De doi III.

Brău VII.

Caiet III (edîja a doua).
Brău II.

Ardeleana (ca în Banat) IV.

Hategane.

Invariță II.

Ardeleana (ca în Banat) VII.

Brău IV.

Ardeleana (ca în Banat) V.

Caiet IV

Hora (ca în Banat) II.

Invariță III.

Brău V.

Pe picior IV.

Ardeleana V.

Băduș de departiv VI.

Ardeleana (ca în Banat) VI.

Din Maramureș.

Nou! Invariță IV.

Ardeleana (ca în Banat) VII.

Ardeleana VIII.

Brău VIII.

Nou!

Prețul unui caiet Gor. 10— fr.

La șezătoare,

Icoană din popor (I act cu un preludiu). Text de C. Sandu-Aldea și I. Borcia.

Cuprinsul:

Preludiu și cor.

Nr. 1. Doina lui Sorin.

„ 2. Măndruș cu ochi verzi.

„ 3. Cântec din bătrâni.

Nr. 4. A lui Mos Maria.

„ 5. Melodrama.

„ 6. Cântecul femeii.

„ 7. De masă.

„ 8. Scenă.

„ 9. Cântec haiducesc.

„ 10. Solo de flueri.

„ 11. Dans.

„ 12. Invariță și cor.

Partitura pentru canto și piano Cor. 16— fr.

Rândunica, vals (edîja a doua)	—
Viorele, vals (edîja a doua)	—
Aurora, vals	—
Quintă, vals (edîja a doua)	—
Preludiu Hora din „Serata ethnografică“ (edîja a doua)	—
Hora (D major — Cis major) (edîja a doua)	—
Nou! { Hora (Re ? major — Des dur)	—
{ Hora (La ? major — As dur)	—

Piesele epuizate au apărut în edițiuni noi. : - : - : De vânzare la toate librăriile românești.

Depozit general: LIBRĂRIA ARHIDIECEZANĂ Sibiu (Nagyszeben).